

چرا نباید جامعه جهانی را به دولت بدعهد آمریکا و متحدانش محدود کرد؟

۶ آذر ۱۳۹۴ ساعت ۱۳:۲۲

با مروری بر تاریخچه نوع کنشگری دولت ایالات متحده در مناطق مختلف دنیا می توان چرایی شکل گیری «هویت شیطانی» امروزی این دولت در نزد افکار عمومی دنیا به ویژه مردم جهان اسلام را به خوبی درک نمود. ویژگیهای رفتاری ای چون «بد عهدی»، «حیله گری»، «تفرقه اندازی» و...، تبدیل به «روتین»های رفتاری دولت آمریکا شده است. «جان پرکینز» در کتاب مشهورش با عنوان «اعترافات یک جنایتکار اقتصادی» با نگارش خاطرات شخصی خود گوشه هایی از جنایات دولت ایالات متحده در کشورهای مختلف دنیا به ویژه کشورهایی چون ایران پهلوی، نیکاراگوئه، مصر و...، چندین کشور دیگر را به تصویر کشیده است.

جوان و تاریخ- سعید ملکی

اهمیت مذاکرات هسته ای ایران با غرب به گونه ای است که رهبر معظم انقلاب مکرراً و به بهانه های گوناگون تذکرات و رهنمودهای حکیمانه ای را به مسئولان گوشزد می نمایند. مروری بر بیانات معظم له در طول سالهای گذشته به ویژه در دوران پس از روی کار آمدن دولت یازدهم نشان از آن دارد که اساساً موضوع هسته ای به ویژه مذاکرات ایران با غرب یکی از کانونهای اصلی توجه ایشان در سالهای اخیر را تشکیل داده است. رهنمودهای ایشان گاه ملت و در غالب موارد دولت و به ویژه تیم مذاکره کننده ایرانی را خطاب قرار داده است. «بدبینی نسبت به طرف غربی به ویژه دولت ایالات متحده» اصلی ترین وجه مشترک بیانات ایشان در طول این سالهاست. در همین راستا فرمانده کل قوا در آخرین رهنمودهای خود که همزمان با سالروز میلاد باسعادت دخت نبی اکرم(صلوات الله علیه) مطرح شد، با اشاره به آخرین تحولات به وقوع پیوسته در مسیر مذاکرات هسته ای، به ذکر نکات ارزشمندی پرداختند. «بد عهدی و غیر قابل اعتماد بودن دولت ایالات متحده» و «هشدار درباره محدود کردن جامعه جهانی به آمریکا و سه کشور اروپایی انگلیس، فرانسه و آلمان»، دو فراز مهم از بیانات اخیر ایشان است. همانگونه که پیداست مورد اول ناظر به تبیین شخصیت طرف غربی و مورد دوم ناظر بر نوع کنشگری مطلوب طرف ایرانی در فرآیند مذاکرات است. باتوجه به اهمیت این دو محور در موضوع هسته ای در ادامه به تبیین دیدگاه ایشان پرداخته ایم.

آمریکا؛ دولتی که قابل اعتماد نیست

با مروری بر تاریخچه نوع کنشگری دولت ایالات متحده در مناطق مختلف دنیا می توان چرایی شکل گیری «هویت شیطانی» امروزی این دولت در نزد افکار عمومی دنیا به ویژه مردم جهان اسلام را به خوبی درک نمود. ویژگیهای رفتاری ای چون «بد عهدی»، «حیله گری»، «تفرقه اندازی» و...، تبدیل به «روتین»های رفتاری دولت آمریکا شده است. «جان پرکینز» در کتاب مشهورش با عنوان «اعترافات یک جنایتکار اقتصادی» با نگارش خاطرات شخصی خود گوشه هایی از جنایات دولت ایالات متحده در کشورهای مختلف دنیا به ویژه کشورهایی چون ایران پهلوی، نیکاراگوئه، مصر و...، چندین کشور دیگر را به تصویر کشیده است. عصاره کلام پرکینز در این کتاب آن است که تنها «دولتهای ابله و ناکارآمد» دل در گروی آمریکا خواهند بست. دولتهایی که به دلیل فقدان پشتوانه مردمی و تنها برای تثبیت حکومت خود به «مزدوران» دولت آمریکا در کشور خود تبدیل می شوند. این کتاب تنها یک نمونه از صدها سندی است که توسط خود شهروندان آمریکایی به افشای جنایات دولت آمریکا در دیگر کشورها پرداخته است. شواهد و مستنداتی که لزوم بدبینی به دولت مکار و بدعهد آمریکا را بیش از پیش گوشزد می نماید. موضوعی که بارها و مکرراً از سوی مقام معظم رهبری مورد تاکید قرار گرفته و ایشان در دیدار اخیر خود با مداحان اهل بیت(سلام الله علیهم) بار دیگر بدان اشاره کردند: «من البته هیچوقت نسبت به مذاکره‌ی با آمریکا خوش بین نبودم. نه از باب یک توهم بلکه از باب تجربه؛ تجربه کردیم... {بنده} جدّاً دغدغه دارم؛ این دغدغه ناشی از آن است که طرف مقابل بشدت اهل فریب و دروغ و نقض عهد و حرکت در خلاف جهت صحیح است؛ طرف مقابل این جور است... ببینید، طرف این جوری است؛ دارد با شما حرف میزند، بر سر یک موضوعاتی تفاهم به وجود می آید، در همان حالی که دارد با شما حرف میزند، دارد یک اعلامیه‌ای تهیه میکند که برخلاف آن چیزی است که بین شما و او دارد میگذرد و تا مذاکره‌تان تمام شد، آن اعلامیه را منتشر میکنند!» همانگونه که رهبر معظم انقلاب نیز بدان اشاره فرموده اند این احساس بدبینی مبتنی بر شناختی جامع پیرامون نوع رفتار دولت ایالات متحده در چندین دهه متوالی است. خلاصه کلام آنکه؛ دولت محترم و تیم مذاکره کننده هسته ای تنها با پرهیز از هرگونه برخورد «لیبرالی-کانتی» در دنیای تماماً «رنالیستی-پهابزی» ساخته شده توسط تمدن غرب، خواهد توانست منافع بیشینه و یا لاقل مطلوب ایران در مذاکرات هسته ای را محقق نماید.

چرا جامعه جهانی محدود به آمریکا و متحدانش نیست؟

انتقاد مقام معظم رهبری از محدود نمودن جامعه جهانی به آمریکا و سه کشور اروپایی انگلستان، فرانسه و آلمان از دیگر نکاتی بود که رهبری عالی نظام در دیدار اخیر خود بدان تاکید نمودند. ایشان با اشاره به حضور نمایندگان ارشد بیش از ۱۵۰ کشور در جریان جنبش غیر متعدها در پایتخت ایران محدود کردن جامعه جهانی به آمریکا و چند کشور اروپایی متحدش را اقدامی نادرست خواندند. در این رابطه به چند نکته باید اشاره کرد:

اول) بنا بر آنچه در حقوق بین الملل به صراحت مورد پذیرش تمام دولتهای جهان قرار گرفته است هر دولت مستقلی از حق حاکمیت برخوردار بوده و اساساً در صورت عضویت در سازمان ملل متحد رای نمایندگان تمام کشورها در مجمع عمومی این سازمان کاملاً با یکدیگر برابر می باشد. به عبارت دیگر اگر تعداد دولتهای عضو سازمان ملل ۱۹۲ کشور است در واقع با ۱۹۲ کشور مستقل که هر کدام دارای حق حاکمیت هستند و به تبع حق ابراز نظر مستقل درباره موضوعات گوناگون را دارند، مواجه ایم. دوم) حضور نمایندگان ارشد بیش از ۱۵۰ دولت جهان در ایران نشان از اعتماد بخش عمده ای از کشورهای جهان به دولت جمهوری اسلامی ایران دارد. به عبارت دیگر بنا بر آنچه در «آداب دیپلماسی» و «روابط بین الملل» مرسوم است پذیرش دعوت یک دولت و حضور نمایندگان کشور «الف» در کشور «ب» نشانه های فراوانی دارد که یکی از بدیهی ترین این نشانه ها ابراز

«احترام و اعتماد» نسبت به کشور «الف» می باشد.

سوم) بنا بر آنچه اشاره شد تقلیل دادن جامعه جهانی به آمریکا و سه کشور اروپایی آنهم از سوی دیپلماتهای و مقامات رسمی کشور نشانه های مختلفی را با خود به همراه دارد که تماماً برخلاف منافع ملی کشورمان قابل تعریف است.

فرجام سخن

همانگونه که اشاره شد محور اول بر «تبيين شخصیت طرف غربی به ویژه دولت آمریکا و لزوم بدبینی به آن» و محور دوم به «پرهیز از محدود نمودن جامعه جهانی به آمریکا و متحدان اروپایی اش» تاکید داشت. با تدقیقی دوباره در این دو محور در خواهیم یافت که این دو محور ارتباطی منطقی با یکدیگر نیز دارند. توضیح آنکه دولت ایالات متحده به عنوان «هژمون افول یافته» با رهیافتی حیل گرانه از محدود نمودن جامعه جهانی به دولت آمریکا و متحدین استراتژیک خود کاملاً استقبال می نماید. با مروری بر رفتارهای آمریکا در دوران پس از جنگ سرد کاملاً مشخص است که آمریکا تمام تلاش اش را برای تعمیم مطالبات ظالمانه خود به خواسته ها و مطالبات جامعه جهانی به کار بسته است. نکته پایانی آنکه دیپلماتهای کشورمان باید با نگاهی کاملاً بدبینانه به دولت آمریکا با نگاهی موسع و حقیقی به مفهوم جامعه جهانی تمام «تخم مرغهای» خود را در «سبد سست» آمریکای مکار قرار ندهند

پی نوشتها

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۲۰۸۴۳/چرا-دولت-جهانی-جامعه-نباید-چرا>